

11 af udvalgets spørgsmål og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (udvalget med undtagelse af SF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Flertallet kan tiltræde indenrigs- og sundhedsministerens tilkendegivelse under punkt 2 i betænkningen.

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget finder, at kommunalreformen som helhed skaber grundlaget for en moderne, fremtidssikret offentlig sektor på borgernes præmisser. Opgaverne fordeles bedre, og de lokale og regionale enheder indrettes efter de opgaver, som de skal løse.

Reformen tegner en ny offentlig sektor i Danmark, hvor kommuner, regioner og stat har hver deres rolle og identitet. V, DF og KF finder, at reformen på sundhedsområdet sikrer borgerne et bedre sundhedsvæsen og skaber større sammenhæng og mere kvalitet i sundhedsvæsenets indsats. V, DF og KF konstaterer således med tilfredshed, at sundhedsloven udmønter de visioner for det danske sundhedsvæsen, som tog form med Strukturkommissionens betænkning, regeringens udspil »Det nye Danmark« og aftalen fra juni 2004 mellem DF og regeringen om strukturreformen.

Med sundhedsloven gennemføres reformen, og samtidig samles i én lov bestemmelserne om borgernes rettigheder i forhold til sundhedsvæsenet, om sundhedsvæsenets ydelser og om de centrale myndigheders opgaver. V, DF og KF finder, at der dermed er skabt en mere overskuelig og sammenhængende lovgivning, som det vil være lettere for borgere og myndigheder at få indblik i og overblik over.

De regioner, som etableres ved reformen, er indrettet med udgangspunkt i målsætningen om at sikre et fremtidigt stærkt, regionalt sundhedsvæsen. Med 5 regioner bliver der grundlag for at samle flere behandlinger, udnytte fordelene ved specialisering bedre og sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne. Samtidig vil de 5 regioner give et stærkt planlægningsgrundlag og gøre det muligt at give kvaliteten et markant løft.

Med de nye stærkere kommuner er der endvidere skabt grundlag for, at kommunerne får en væsentlig styrket rolle på sundhedsområdet.

V, DF og KF mener, at reformen på sundhedsområdet skaber et forbedret grundlag for at sikre sammenhængende patientforløb på tværs af administrative grænser samt let og lige adgang til forebyggelse, undersøgelse, behandling og pleje på et højt fagligt niveau, samtidig med at der sker en styrkelse af borgernes frie valgmuligheder. Endvidere skabes der grundlag for en stærkere indsats for at sikre kvalitet, effektivitet og faglig udvikling i sundhedsvæsenet i et samspil med de centrale sundhedsmyndigheder, der tildeles styrkede beføjelser.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget konstaterer, at regeringen har været fuldstændig fastlåst i den hovedarkitektur, som den aftalte med Dansk Folkeparti i juni 2004. Hovedarkitekturen har derfor været en præmis, som det ikke har været muligt at ændre på under forhandlingerne om lovforslagene. Det gælder også i forhold til regeringens finansieringsmodel på sundhedsområdet, som S og RV er uenige i. S' og RV's holdning til strukturreformens hovedarkitektur fremgår af det fælles betækningsbidrag til lovforslag nr. L 65 (lov om regioner og nedlæggelse af amtskommuner m.v.), som der henvises til.

Regionernes finansiering

S og RV har noteret sig, at regeringen og Dansk Folkeparti på eget initiativ har valgt at tage finansieringsdelen ud af nærværende lovforslag og indsætte den i forslag til lov om regionernes finansiering (L 71), som S og RV vil stemme imod. Sundhedsloven rummer herefter ikke bestemmelser om regionernes finansiering.

S og RV er grundlæggende uenige i den måde, regeringen har valgt at indrette regionernes finansiering på, og kan derfor heller ikke tage et medansvar for den valgte model. S og RV har uændret den opfattelse, at regionerne bør sikres egen ret til at udskrive skatter – i tråd med det anerkendte forvaltningsprincip om, at opgaver og økonomisk ansvar bør følges ad. Al erfaring tilsiger, at skatteudskrivningsretten holder de folkevalgte fast på deres økonomiske ansvar. Den giver politikerne det bedst mulige udgangspunkt for at prioritere og træffe vanskelige beslutninger til gavn for effektiviteten og omkostningsbe-